

4. ALTÉMA: *Ének-zene tanárképzés és/vagy karvezető-képzés? / szombat, április 26.*

Témakörök:

Karnagyképzés vagy iskolai énektanár-képzés? Vagy a kettő együtt? Az ének-zene tanárképzés és a karvezetőképzés lehetőségei, új formái az oktatási intézményekben és azokon kívül.

Nemzetközi példák külföldről érkező, különböző előképzettségű karvezetés hallgatók továbbképzésére.

Felkészítési módszerek az amatőr és hivatásos kórusok vezetési módszertana közötti különbségekre.

A repertoár szerepe a kórus fejlesztésében.

Hogyan tanítható a közösségformálás és az egyes tagokkal történő személyes kapcsolat alakítása kórusok és muzsikáló együttesek vezetői számára?

*

Az eredményesen zárult Nemzetközi Szimpózium résztvevőinek száma 140 volt, akik 23 országból érkeztek.

A Nemzetközi Zenepedagógiai Szimpózium Nyitókoncertje

2014. április 23-án este,

az Avilai Nagy Szent Teréz templomban

Tekintettel a két ragyogó karnagyra és nagyszerű kórusaikra, nagy várakozással tekinthettünk e koncert elé. A templom is szép, ünnepi fényben ragyogott, a Pollack Mihály tervezte oltárt fehér liliomok és cala virágok ékítették.

A **Ceglédi Kossuth Lajos Gimnázium Leánykara** műsorának első száma Caccini: Ave Maria című műve volt. Népi ihletésű ruhájukban, énekelve vonultak be a lányok. Az énekes felütést követően *Móczár Gábor, az Európai Kóruszövetség – Europa Cantat (ECA-EC) elnöke, a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége –KÓTA társelnöke* köszöntötte a megjelenteket, úgy is, mint a Nemzetközi Zenepedagógiai Szimpózium egyik fő szervezője. Magyar és angol nyelvű, gördülékeny, kedves, lényegre törő megfogalmazásával röviden be is mutatta az első fellépő kórust.

Soltészné Lédeczi Judit Liszt-díjas karnagy vezényletével Franz Biebl két kórusos Ave Maria – ja után Telemann üdítő, sokszor mixtúrás Alleluja-ja hangzott fel. E műben is, mint a koncerten még máskor is, *zongorán közreműködött Fazekas Zsuzsanna*. E művet követően az elektromikus hangszer zongora regiszterét az orgona regiszter használata

váltotta fel. Karai József: A madarak éneke című művében egy katalán népdalt dolgozott fel. Szép hangú szólistát hallhattunk megszólalni, a kórus pedig finom ringással is kísérté költői finomságú énekletét. Náluk ez sohasem külsőséges, hanem a természetes zenelés velejárója. A műsor gondos összeállítását dicséri, hogy, tekintettel a nemzetközi közönségre, a katalán dallamot követően egy dél-amerikai népdalfeldolgozás következett. E mű előadásakor is egyé forrt kórus és karnagya gyorsításakor, lassításakor. S elérkezett a dramaturgiai csúcspont, a magyar népdalcsozor előadása. „Vettem violát” – hallottuk már sokszor, de e kórus előadásában a művek mindig újjászületnek, s a népdalcsozor előadásakor is teremtő egyszerűséggel énekelt mind a négy szólista, s a kórus is. Gyönyörű a csoport összeállítása, nem tör zajos sikerre, nélkülöz minden hatásadás elemet. Mégis hat! A gyönyörű hajlításokkal, a bővített szekundok izgalmával, az átél éneklés hevével. S az utolsó népdal utolsó verszaka, tutti unisono, vezénylés nélkül hangzott el. Gyönyörű volt a folytatás is, Kodály Zoltán: Esti dala. Veljo Tormis: A dal születése című művének előadása ugyancsak emblematikusan kötődik e kórusához. Újabb szólistákat hallottunk, s a zene úgy bontakozott ki, mint egy gazdagon terített asztal; majd tisztult le, a lehető legegyszerűbb állapotba. Az utolsó műsorszám Mary Linn Lightfoot: Dona nobis pacem című kórusműve volt. Itt a templomban körbeállva énekeltek a lányok. Micsoda lelki szálak kötik össze kórust és karnagyát! A ragyogó kórus, mely rengeteg nemzetközi és hazai tróféával büszkélkedhet, az iskolában nem kap kiemelt zenei képzést. Heti egy ének órájuk van. Tagjai ceglédi és környékbeli lányok, akik az éneklés szeretetéért járnak kórusba. Mesterük, Soltészné Lédeczi Judit azután a legnagyobb magaslatokra juttatja el őket. Ezen az estén a Liszt-díjas karnagy és együttese elsősorban lírai énjét ragyogtatta fel. Köszönjük a felejthetetlen élményt!

Móczár Gábor összekötő szavaiban kifejtette, hogy a ceglédi leánykar az iskolában folyó zenei nevelés egy átlagon felüli példája, a koncert második felének főszereplői pedig az iskolából kinöve maradtak együtt. Összetartó erejük ugyancsak a lelkesedés, az éneklés művészi szintre juttatása és a karnagynak, *Szabellédi Valéria Liszt-díjas karnagy* iránt érzett tisztelet és szeretet.

A **Vox Caelestis Vegyeskar** hatalmas műsora Tomas Luis de Victoria: O quam gloriosum című művének megszólaltatásával kezdődött. Ezt követően Gabriel Fauré csodás műve hangzott fel, romantikus hullámzással. A kórus partnere a *zongoránál Horváthné Patak Mária* volt. Hatalmas lendülettel hangzott el Kocsár Miklós kórus remeke, a „Hegyet hágék”. A zenei palettát tovább bővítette Francis Poulenc művének megszólaltatása: „Quem vidistis pastores”. A kortárs szerző, Eric Whitacre: Lux Aurumque című műve igazi csemege. Nagyon koncentrált előadást igényel a nem egyszerű zenei szöveg. Nagyon széles az a dinamikai skála

is, amelyet be kell járnia az előadóknak. Az énekesek, karnagyuk varázsló inspirálásával ki-be töltötték a hangzó teret. Finom lélegzéssel szólalt meg ezután Orbán György: Ave verum corpus című alkotása. Sokáig őrizzük a gyönyörű, hosszú záróhang emlékét. Gyönyörű volt R. Thompson: Alleluja című művének hangba költése és a koncert méltó befejezése volt Kodály Zoltán: A 114. genfi zsoltár című művének nemes erőt sugárzó megszólaltatása is. *Orgonán közreműködött: Horváth Márton Levente.* A közönséget méltán nyűgözte le e nagy jövő előtt álló kórus hangzása, a művek ragyogó megszólaltatása, s a karnagy bombasztikus ereje. A nagy elismerést a kórus a közönséget körbe álló énekléssel köszönte meg.

A közönség nagy örömeire, két eltérő alkatú művész két kitűnő kórusával, felejthetetlen estével nyílt meg a Nemzetközi Zenepedagógiai Szimpózium. Alig tudtunk elszakadni a zenétől és egymástól: a kellemes tavaszi estében még sokáig állt a lelkes hazai és külföldi hallgatóság a templom előtt.

Hraschek Katalin

Csodák pedig vannak

A Nemzetközi Szimpózium két hangversennyel fejeződött be.

Az egyik április 25-én a *Zeneakadémia Solti György Kistermében* megtartott kórushangverseny, a másik a rákövetkező napon *Sebestyén Márta* és a *Magyar Népzenei Együttes* tagjaiból alakult öttagú csoport közös népzenei bemutatója volt a budapesti MOM Művelődési Házban.

A zeneakadémiai, 25-i esten a nyíregyházi *Pro Musica Leánykar* és az *Új Liszt Ferenc Kamarakórus* lépett fel. A szervezők nyilván nem véletlenül választották épp ezt a két kórust a gálaest szereplőjéül, hiszen mindkettő hazai kóruséletünk legjobbjai közé tartozik, egyúttal nemzetközi berkekben is ismert sőt elismert, tehát méltán reprezentálhatta hazai értékeinket és az énekléssel kapcsolatos módszertani tudnivalókat.

Aki ismeri és már hallotta énekelni a **Pro Musica Leánykart**, annak aligha mondok újat azzal, hogy micsoda gyönyörűség hallgatni ezeket a dalosokat, még a szakmaibelieknek is. A kórus telt, erőteljes hangzása, más együttesekhez képest vérbő és mégis érzékeny előadásmódja nemcsak a magyar néplélek és kórusművészet színe-javát adja, hanem az éneklés lényegét is bemutatja. Dicsérő jelzőkből és nemzetközi díjakból a kórus már annyit gyűjtött be eddig, hogy számlálni is alig lehet. Mint ismeretes, a hazai kórusiskolák közül épp a nyíregyházi az, amelyik használható, ezek szerint jól bevált módszereivel képes volt kinevelni ezt a tökéletes szépségű előadói együttest.